

समृद्धायामयोध्यायामात्मानमभिषेचय ।

एकवेणीधरा हि त्वां नगरी संप्रतीक्षते ॥ ८ ॥

राजभोगान् अनुभवन् महार्हान् पार्थिवात्मज ।

विह्वर त्वमयोध्यायां यथा शक्रस्त्रिविष्टपे ॥ ९ ॥

न ते कश्चिदशरथस्त्वं च तस्य न कश्चन ।

अन्यो राजा त्वमप्यन्यस्तस्मात् कुरु यदुच्यते ॥ १० ॥

वीजमात्रं पिता जन्तोः शुक्रं शोणितमेव च ।

संयुक्तमृतुमन्मात्रा पुरुषस्येह जन्म तत् ॥ ११ ॥

गतः स नृपतिस्तत्र गन्तव्यं यत्र तेन वै ।

प्रवृत्तिरेषा भूतानां त्वं तु मिथ्या विहन्यसे ॥ १२ ॥

अथ धर्मपरा ये ये तांस्तान् शोचामि नेतरान् ।

ते हि दुःखमिह प्राप्य विनाशं प्रेत्य भेजिरे ॥ १३ ॥

अष्टका पितृदैवत्यमित्ययं प्रसृतो जनः ।

अन्नस्योपद्रवं पश्य मृतो हि किमशिष्यति ॥ १४ ॥

यदि भुक्तमिहान्येन देहमन्यस्य गहति ।

दद्यात् प्रवसतः श्राद्धं न तत् पथ्यशनं भवेत् ॥ १५ ॥

दानसंवनना ह्येते ग्रन्था मेधाविभिः कृताः ।

यज्ञस्व देहि दीक्षस्व तपस्तप्यस्व संत्यज ॥ १६ ॥

स नास्ति परमित्येवं कुरु बुद्धिं महामते ।

प्रत्यक्षं यत् तदातिष्ठ परोक्षं पृष्ठतः कुरु ॥ १७ ॥